Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 359/2011

z dnia 12 kwietnia 2011 r.

dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie

(Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1002/2011 z dnia 10 października 2011 r.	L 267	1	12.10.2011
►**M2**	Rozporządzenie Rady (UE) nr 264/2012 z dnia 23 marca 2012 r.	L 87	26	24.3.2012
►**M3**	Rozporządzenie Rady (UE) nr 1245/2012 z dnia 20 grudnia 2012 r.	L 352	15	21.12.2012
►**M4**	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 206/2013 z dnia 11 marca 2013 r.	L 68	9	12.3.2013

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 359/2011

z dnia 12 kwietnia 2011 r.

dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie

RADA UNI EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2011/235/WPZiB z dnia 12 kwietnia 2011 r. dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie [1], przyjętą zgodnie z tytułem V rozdział 2 Traktatu o Unii Europejskiej,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja 2011/235/WPZiB stanowi o zamrożeniu środków finansowych i zasobów gospodarczych niektórych osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie. Te osoby i podmioty są wymienione w załączniku do decyzji.

(2) Środki ograniczające powinny być wymierzone w osoby zamieszane w kierowanie poważnym naruszaniem praw człowieka – lub popełnianie takich czynów – polegającym na stosowaniu represji wobec uczestników pokojowych demonstracji, dziennikarzy, obrońców praw człowieka, studentów lub innych osób, które otwarcie domagają się respektowania swoich praw, w tym wolności wypowiedzi, lub w osoby odpowiedzialne za takie postępowanie; środki takie powinny również być wymierzone w osoby zamieszane w kierowanie poważnym naruszaniem prawa do rzetelnego procesu sądowego, stosowaniem tortur, okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniem, lub masowym, nadmiernym i coraz szerszym stosowaniem kary śmierci, w tym publicznymi egzekucjami, kamienowaniem, wieszaniem lub egzekucjami młodocianych przestępców wbrew międzynarodowym zobowiązaniom Iranu w zakresie praw człowieka – lub w osoby zamieszane w popełnianie takich czynów lub odpowiedzialne za takie postępowanie.

(3) Środki te wchodzą w zakres Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do ich wdrożenia niezbędne są działania regulacyjne na szczeblu unijnym, w szczególności aby zapewnić jednolite stosowanie tych środków przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.

(4) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i respektuje zasady określone w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza prawo do skutecznego środka prawnego i do rzetelnego procesu sądowego oraz prawo do ochrony danych osobowych. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane zgodnie z tymi prawami.

[1] Zob. s. 51 niniejszego Dziennika Urzędowego.

▼B

(5) Uprawnienie do zmiany wykazu znajdującego się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia powinno być wykonywane przez Radę, w związku z sytuacją polityczną w Iranie, oraz w celu zapewnienia spójności z procedurą zmian i dokonywania przeglądu załącznika do decyzji 2011/235/WPZiB.

(6) Procedura zmiany wykazów znajdujących się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia powinna obejmować powiadomienie wyznaczonych osób, podmiotów lub organów o powodach umieszczenia w wykazie, tak aby dać im możliwość zgłoszenia uwag. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada powinna dokonać przeglądu swojej decyzji na podstawie tych uwag i odpowiednio poinformować daną osobę, podmiot lub organ.

(7) Na potrzeby wprowadzania w życie niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia najwyższego stopnia pewności prawa w Unii, nazwiska i inne odnośne dane dotyczące osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, których środki finansowe i zasoby gospodarcze muszą zostać zamrożone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powinny zostać podane do wiadomości publicznej. Każde przetwarzanie danych osobowych powinno przebiegać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ([1]) oraz zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ([2]).

(8) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu musi ono wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „środki finansowe” oznaczają aktywa finansowe i wszelkiego rodzaju korzyści ekonomiczne, w tym między innymi:

(i) gotówkę, czeki, roszczenia pieniężne, weksle trasowane, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;

(ii) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, wierzytelności i zobowiązania dłużne;

([1]) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.
([2]) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

▼B

(iii) papiery wartościowe i papiery dłużne w obrocie publicznym lub niepublicznym, w tym akcje i udziały, certyfikaty papierów wartościowych, obligacje, weksle, warranty, skrypty dłużne i kontrakty na instrumenty pochodne;

(iv) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z aktywów lub wygenerowane przez te aktywa;

(v) kredyty, prawa do potrącenia, gwarancje, gwarancje właściwego wykonania umów lub inne zobowiązania finansowe;

(vi) akredytywy, konosamenty, umowy sprzedaży;

(vii) dokumenty poświadczające posiadanie udziałów w funduszach lub środkach finansowych;

b) „zamrożenie środków finansowych" oznacza zapobieganie wszelkim ruchom tych środków, ich przenoszeniu, zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby jakąkolwiek zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z nich, w tym zarządzanie portfelem;

c) „zasoby gospodarcze" oznaczają wszelkiego rodzaju aktywa, rzeczowe i niematerialne, ruchome i nieruchome, które nie są środkami finansowymi, ale mogą być użyte do pozyskania środków finansowych, towarów lub usług;

d) „zamrożenie zasobów gospodarczych" oznacza zapobieganie wykorzystywaniu tych zasobów do uzyskiwania środków finansowych, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, w tym między innymi poprzez ich sprzedaż, wynajem lub obciążanie ich hipoteką;

e) „terytorium Unii" oznacza wszystkie terytoria państw członkowskich, do których stosuje się Traktat, na warunkach określonych w tym Traktacie, w tym ich przestrzeń powietrzną.

▼M2

Artykuł 1a ►M3 1. ◄

Zakazuje się:

a) sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu, bezpośrednio lub pośrednio, sprzętu, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, wymienionego w załączniku III – niezależnie od tego, czy sprzęt ten pochodzi z Unii – przeznaczonego dla jakichkolwiek osób, podmiotów lub organów w Iranie lub do użytku w tym państwie;

b) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie, pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych ze sprzętem, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, wymienionym w załączniku III;

c) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, finansowania lub pomocy finansowej związanej ze sprzętem, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, wymienionym w załączniku III, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczania kredytów eksportowych na potrzeby jakiejkolwiek sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu takich produktów, lub na potrzeby udzielania związanej z tym pomocy technicznej osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie;

d) świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście zakazów, o których mowa w lit. a), b) i c).

▼M3

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państw członkowskich, wskazane w załączniku II, mogą zezwolić – na warunkach, jakie uznają za stosowne – na sprzedaż, dostawę, przekazywanie lub eksport sprzętu, który mógłby zostać użyty w celu represji wewnętrznych, wskazanego w załączniku III, pod warunkiem że sprzęt ten jest wykorzystywany wyłącznie w celu ochrony personelu Unii i jej państw członkowskich w Iranie, lub zezwolić na świadczenie pomocy technicznej lub usług pośrednictwa lub zapewnienie finansowania lub pomocy finansowej, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), związanych z takim sprzętem.

▼M2

Artykuł 1b

1. Zakazuje się sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu - bezpośrednio lub pośrednio - sprzętu, technologii lub oprogramowania określonych w załączniku IV, niezależnie od tego, czy pochodzą one z Unii, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie, chyba że właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, wydał na to wcześniej zezwolenie.

2. Właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, nie wydają jakiegokolwiek zezwolenia na mocy ust. 1, jeżeli mają uzasadnione powody, aby stwierdzić, że odnośne wyposażenie, technologia lub oprogramowanie byłyby stosowane przez rząd, organy publiczne, przedsiębiorstwa i urzędy Iranu, lub jakiekolwiek osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub na ich zlecenie, do monitorowania lub przechwytywania połączeń internetowych lub telefonicznych w Iranie.

3. Załącznik IV obejmuje sprzęt, technologię lub oprogramowanie, które mogą być wykorzystywane do monitorowania lub przechwytywania połączeń internetowych lub telefonicznych.

4. Odnośne państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na mocy niniejszego artykułu w terminie czterech tygodni po wydaniu zezwolenia.

Artykuł 1c

1. Zakazuje się:

a) świadczenia, bezpośrednio lub pośrednio, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie, pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych ze sprzętem, technologią i oprogramowaniem określonymi w załączniku IV, lub związanych z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem sprzętu i technologii określonych w załączniku IV, lub z dostarczaniem, instalacją, obsługą lub aktualizacją jakiegokolwiek oprogramowania określonego w załączniku IV;

b) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, finansowania lub pomocy finansowej związanych ze sprzętem, technologią i oprogramowaniem wyszczególnionymi w załączniku IV, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie;

c) świadczenia jakichkolwiek usług jakiegokolwiek rodzaju w zakresie monitorowania lub przechwytywania połączeń telekomunikacyjnych lub internetowych, rządowi, organom, przedsiębiorstwom i urzędom publicznym Iranu lub jakimkolwiek osobom lub podmiotom działającym w ich imieniu lub na ich zlecenie, lub na ich bezpośrednią lub pośrednią korzyść; oraz

d) świadomego i umyślnego udziału w jakichkolwiek działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów, o których mowa w lit. a), b) lub c);

▼M2

chyba że właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, wydał na to wcześniej zezwolenie, zgodnie art. 1b ust. 2.

2. Na użytek ust. 1 lit. c), „usługi w zakresie monitorowania lub przechwytywania połączeń telekomunikacyjnych lub internetowych" oznaczają te usługi, które umożliwiają – w szczególności przy użyciu sprzętu, technologii lub oprogramowania określonych w załączniku IV – dostęp do oraz dostarczanie przychodzących oraz wychodzących przekazów telekomunikacyjnych podmiotu, a także powiązanych z telefonią danych, w celu ich wydobycia, rozkodowania, zapisu, przetwarzania, analizy i przechowywania lub jakiekolwiek inne powiązane działania.

▼B

Artykuł 2

1. Zamrożone zostają wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do wymienionych w załączniku I osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów, będące w ich posiadaniu, dyspozycji lub pod ich kontrolą.

2. Żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych nie udostępnia się, bezpośrednio ani pośrednio, wymienionym w załączniku I osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom ani na ich rzecz.

3. Zakazuje się świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest bezpośrednie lub pośrednie ominięcie środków, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 3

1. W załączniku I znajduje się wykaz osób, które zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji 2011/235/WPZiB zostały przez Radę wskazane jako odpowiedzialne za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie, oraz powiązanych z tymi osobami osób, podmiotów lub organów.

2. Załącznik I zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie danych osób, podmiotów i organów.

3. W załączniku I podaje się również, jeśli są dostępne, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów. W odniesieniu do osób fizycznych, informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dokumentu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów i organów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

▼B

Artykuł 4

1. W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku II, mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że środki finansowe lub zasoby gospodarcze, o których mowa, są:

a) niezbędne do pokrycia wydatków na podstawowe potrzeby osób wymienionych w załączniku I oraz członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym opłat za środki spożywcze, najem lub kredyt hipoteczny, leki i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów opłat lub usług związanych z rutynowym prowadzeniem lub utrzymaniem zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub

d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że dane państwo członkowskie poinformowało wszystkie pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję co najmniej dwa tygodnie przed wydaniem zezwolenia o powodach stwierdzenia, że specjalne zezwolenie powinno zostać wydane.

2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.

Artykuł 5

1. W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku II, mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

a) wspomniane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego ustanowionego przed datą umieszczenia w załączniku I osoby, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 2, lub są przedmiotem orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego wydanego przed tą datą;

b) wspomniane środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub uznanych za uzasadnione w takim orzeczeniu, w granicach określonych w mających zastosowanie przepisach ustawowych i wykonawczych regulujących prawa osób posiadających takie roszczenia;

▼B

c) zastaw nie został ustanowiony ani orzeczenie wydane na korzyść osoby, podmiotu lub organu wymienionego w załączniku I; oraz

d) uznanie zastawu lub orzeczenia nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.

Artykuł 6

1. Artykuł 2 ust. 2 nie ma zastosowania do kwot dodatkowych na zamrożonych rachunkach z tytułu:

a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą umieszczenia w załączniku I osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 2;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody oraz płatności zostaną również zamrożone zgodnie z art. 2 ust. 1.

2. Artykuł 2 ust. 2 nie uniemożliwia instytucjom finansowym lub kredytowym w Unii zasilania zamrożonych rachunków środkami finansowymi przekazywanymi im na rachunek umieszczonej w wykazie osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, pod warunkiem że wszelkie kwoty dodatkowe na takim rachunku zostaną również zamrożone. Instytucja finansowa lub kredytowa niezwłocznie powiadamia właściwy organ o takich transakcjach.

Artykuł 7

W drodze odstępstwa od art. 2 i pod warunkiem że płatność dokonywana przez osobę, podmiot lub organ wymieniony w załączniku I jest należna na mocy umowy lub porozumienia zawartego przez daną osobę, podmiot lub organ lub zobowiązania je obciążającego, zanim ta osoba, podmiot lub organ zostały wskazane, właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) właściwy organ ustalił, że:

(i) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane do dokonania płatności przez osobę, podmiot lub organ wymienione w załączniku I; oraz

(ii) dokonanie płatności nie narusza przepisów art. 2 ust. 2; oraz

b) dane państwo członkowskie co najmniej dwa tygodnie przed wydaniem zezwolenia powiadomiło pozostałe państwa członkowskie i Komisję o takim ustaleniu i o swoim zamiarze wydania zezwolenia.

Artykuł 8

1. Osoby fizyczne lub prawne albo podmioty lub organy lub ich dyrektorzy lub pracownicy, którzy zamrażają środki finansowe i zasoby gospodarcze lub odmawiają ich udostępnienia, w dobrej wierze i z przekonaniem, że działanie takie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, nie ponoszą z tego tytułu żadnej odpowiedzialności, chyba że dowiedziono, że środki finansowe i zasoby gospodarcze zostały zamrożone lub zatrzymane na skutek niedbalstwa.

▼B

2. Zakaz zawarty w art. 2 ust. 2 nie skutkuje jakąkolwiek odpowiedzialnością osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, które udostępniły środki finansowe lub zasoby gospodarcze, jeżeli nie wiedziały one i nie miały uzasadnionego powodu do przypuszczenia, że ich działania mogą naruszyć ten zakaz.

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących sprawozdawczości, poufności i tajemnicy zawodowej osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy:

a) przekazują niezwłocznie wszelkie informacje, które ułatwiłyby przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, takie jak dane dotyczące rachunków i kwot zamrożonych zgodnie z art. 2, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym wspomniane osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, wskazanemu na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, oraz Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem państw członkowskich; oraz

b) współpracują ze wspomnianym właściwym organem przy weryfikacji tych informacji.

2. Wszelkie informacje dostarczone lub otrzymane zgodnie z niniejszym artykułem są wykorzystywane jedynie do celów, dla których je dostarczono lub otrzymano.

Artykuł 10

Państwa członkowskie i Komisja niezwłocznie powiadamiają się wzajemnie o środkach przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i wymieniają wszelkie stosowne, dostępne im informacje w związku z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacje dotyczące naruszeń, trudności w egzekwowaniu oraz orzeczeń wydanych przez sądy krajowe.

Artykuł 11

Komisja jest upoważniona do zmiany załącznika II na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie.

Artykuł 12

1. W przypadku gdy Rada podejmie decyzję o objęciu osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu środkami, o których mowa w art. 2 ust. 1, wprowadza ona stosowne zmiany w załączniku I.

2. Rada powiadamia o swojej decyzji, w tym o uzasadnieniu umieszczenia w wykazie, daną osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ bezpośrednio - gdy adres jest znany - albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie, podmiotowi lub organowi zgłoszenie uwag.

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę, podmiot lub organ.

4. Wykaz znajdujący się w załączniku I poddawany jest przeglądowi jest regularnie, co najmniej raz na 12 miesięcy.

▼B

Artykuł 13

1. Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wdrożenia. Ustanowione sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych zasadach niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach.

Artykuł 14

Adres i inne dane kontaktowe Komisji na potrzeby powiadamiania, informowania lub innego sposobu przekazywania jej informacji w przypadkach, w których wymaga tego niniejsze rozporządzenie, wskazane są w załączniku II.

Artykuł 15

Niniejsze rozporządzenie stosuje się:

a) na terytorium Unii, w tym w granicach jej przestrzeni powietrznej;

b) na pokładach wszystkich statków powietrznych lub wodnych podlegających jurysdykcji jednego z państw członkowskich;

c) wobec każdej osoby będącej obywatelem jednego z państw członkowskich, przebywającej na terytorium Unii lub poza nim;

d) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu zarejestrowanego lub utworzonego na mocy prawa państwa członkowskiego;

e) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu w odniesieniu do wszelkiego rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej całkowicie lub częściowo na terytorium Unii.

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2 ust. 1

Osoby

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	Miejsce urodzenia: Teheran (Iran) - Ur. 1961	Dowódca irańskiej policji narodowej. Dowodzone przez niego siły przeprowadziły brutalne ataki na pokojowe protesty oraz brutalny nocny atak na akademiki uniwersytetu w Teheranie w dniu 15 czerwca 2009 r.	
2.	ALLAHKARAM Hossein		Ansar-e Hezbollah – dowódca i pułkownik IRGC. Współzałożyciel Ansar-e Hezbollah. Te siły paramilitarne były odpowiedzialne za skrajną przemoc podczas ataków na studentów i uniwersytety w latach 1999, 2002 i 2009.	
3.	ARAGHI (ERAGHI) Abdollah		Zastępca dowódcy sił lądowych IRGC. Ponosi bezpośrednią i osobistą odpowiedzialność za tłumienie protestów przez całe lato 2009 r.	
4.	FAZLI Ali		Zastępca dowódcy sił Basij, były dowódca oddziałów IRGC Seyyed al-Shohada, prowincja Teheran (do lutego 2010 r.). Oddziały Seyyeda al-Shohady odpowiadają za bezpieczeństwo w prowincji Teheran i odegrały kluczową rolę w stosowaniu represji wobec demonstrantów w 2009 r.	
5.	HAMEDANI Hossein		Dowódca oddziałów IRGC Rassoulollaha odpowiedzialny za okręg Teheranu od listopada 2009 r. Oddziały Rassoulollaha odpowiadają za bezpieczeństwo w okręgu Teheranu, i odegrały kluczową rolę w gwałtownym tłumieniu protestów w 2009 r. Odpowiedzialny za stłumienie protestów podczas wydarzeń w czasie święta Aszura (grudzień 2009 r.) i później.	
6.	JAFARI Mohammad-Ali (także jako „Aziz Jafari”)	Miejsce urodzenia: Yazd (Iran) – Data urodzenia: 1.9.1957	Głównodowodzący IRGC. IRGC i baza Sarollah dowodzona przez generała Aziza Jafariego odegrała kluczową rolę w nielegalnym zakłóceniu wyborów prezydenckich w 2009 r., aresztowaniu i zatrzymaniu działaczy politycznych, jak również w starciach z demonstrantami na ulicach.	
7.	KHALILI Ali		Generał IRGC, dowódca jednostki medycznej w bazie Sarollah. Podpisał pismo wysłane do Ministerstwa Zdrowia w dniu 26 czerwca 2009 r. zakazujące wydawania dokumentacji lub historii medycznej osobom rannym lub hospitalizowanym w trakcie wydarzeń po wyborach.	

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
8.	MOTLAGH Bahram Hosseini		Dowódca oddziałów IRGC Seyyeda al-Shohady, prowincja Teheran. Oddziały Seyyeda al-Shohady odegrały kluczową rolę w organizacji tłumienia protestów.	
9.	NAQDI Mohammad-Reza	Miejsce urodzenia: Nadżaf (Irak) – Data urodzenia: ok. 1952	Dowódca sił Basij. Jako dowódca sił IRGC Basij Naqdi był odpowiedzialny za nadużycia popełniane przez te siły pod koniec 2009 r., w tym za brutalną reakcję na protesty podczas święta Aszura w grudniu 2009 r., które zakończyły się 15 ofiarami śmiertelnymi i aresztowaniem setek demonstrantów lub współuczestniczył w tych nadużyciach. Przed mianowaniem na dowódcę sił Basij w październiku 2009 r., Naqdi był szefem jednostki wywiadu sił Basij odpowiedzialnej za przesłuchania osób aresztowanych w trakcie zamieszek po wyborach.	
10.	RADAN Ahmad-Reza	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran) -Data urodzenia:1963	Zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej. Jako zastępca dowódcy policji narodowej od 2008 r. Radan był odpowiedzialny za pobicia, zabójstwo oraz uznaniowe aresztowania i zatrzymania protestujących, które były dokonywane przez siły policyjne.	
11.	RAJABZADEH Azizollah		Były dowódca policji w Teheranie (do stycznia 2010 r.). Jako dowódca organów ścigania w okręgu Teheranu, Azizollah Rajabzadeh jest najwyższym rangą oskarżonym w sprawie o nadużycia w ośrodku detencyjnym w Kahrizak.	
12.	SAJEDI-NIA Hossein		Dowódca policji w Teheranie, były zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej odpowiedzialny za operacje policyjne. Odpowiada za koordynację z ramienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych działań w zakresie represjonowania w stolicy Iranu.	
13.	TAEB Hossein	Miejsce urodzenia: Teheran – Data urodzenia: 1963	Były dowódca sił Basij (do października 2009 r.). Obecnie zastępca dowódcy IRGC ds. wywiadu. Siły pod jego zwierzchnictwem uczestniczyły w masowych pobiciach, zabójstwach, zatrzymaniach i torturowaniu uczestników pokojowych manifestacji.	
14.	SHARIATI Seyeed Hassan		Szef sądu w Maszhadzie. Procesy pod jego nadzorem były prowadzone grupowo i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych, oraz w oparciu o zeznania zdobyte pod naciskiem i w wyniku tortur. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
15.	DORRI-NADJAFABADI Ghorban-Ali	Miejsce urodzenia: Nadżafabad (Iran) – Data urodzenia: 1945	Były prokurator generalny Iranu do września 2009 r. (były minister ds. wywiadu za czasów prezydenta Mohammada Khatamiego). Jako prokurator generalny Iranu nakazywał i nadzorował procesy pokazowe po pierwszej fali protestów po wyborach prezydenckich, gdzie oskarżonym odmawiano ich praw, adwokata. Ponosi również odpowiedzialność za nadużycia w ośrodku w Kahrizak.	
16.	HADDAD Hassan (także jako Hassan ZAREH DEHNAVI)		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie, oddział 26. Odpowiadał za sprawy zatrzymanych w związku z kryzysem po wyborach i regularnie zastraszał rodziny zatrzymanych, aby ich uciszyć. Uczestniczył w wydawaniu nakazów zatrzymania i skierowania do ośrodka detencyjnego w Kahrizak.	
17.	Hodjatoleslam Seyed Mohammad SOLTANI		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Maszhadzie. Procesy pod jego jurysdykcją były prowadzone grupowo i na sesjach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
18.	HEYDARIFAR Ali-Akbar		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie. Uczestniczył w procesach demonstrantów. Był przesłuchiwany przez sędziów na temat wymuszeń w Kahrizak. Walnie przyczynił się do wydawania nakazów zatrzymania i skierowania zatrzymanych do ośrodka Kahrizak.	
19.	JAFARI-DOLATABADI Abbas		Prokurator generalny Teheranu od sierpnia 2009 r. Urząd Dolatabadi'ego skazał dużą liczbę demonstrantów, w tym osoby, które brały udział w protestach podczas święta Aszura w grudniu 2009 r. Nakazał zamknięcie biura Karroubi'ego we wrześniu 2009 r. oraz aresztowanie kilku polityków – zwolenników reform, a w czerwcu 2010 r. zakazał działalności dwóch politycznych partii reformatorskich. Jego urząd stawiał demonstrantom zarzut Muharebeh, czyli sprzeniewierzenia się Bogu, który pociąga za sobą wyrok śmierci, a także odmawiał należytego procesu osobom, którym groził wyrok śmierci. Jego urząd również namierzał i aresztował reformatorów, działaczy na rzecz praw człowieka, a także przedstawicieli mediów, co stanowiło jeden z elementów szeroko zakrojonej akcji tłumienia opozycji politycznej.	
20.	MOGHISSEH Mohammad (również jako NASSERIAN)		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, oddział 28. Odpowiada za sprawy związane z sytuacją po wyborach. Wydał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów działaczy społecznych i polityczynych i dziennikarzy, a także kilka wyroków śmierci dla demonstrantów i działaczy społecznych i politycznych.	

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
21.	MOHSENI-EJEI Gholam-Hossein	Miejsce urodzenia: Ejiyeh – Data urodzenia: ok. 1956	Prokurator generalny Iranu od września 2009 r. oraz rzecznik prasowy wymiaru sprawiedliwości (były minister ds. wywiadu w trakcie wyborów w 2009 r.). W czasach sprawowania urzędu ministra ds. wywiadu podczas wyborów agenci wywiadu pod jego dowództwem byli odpowiedzialni za zatrzymywanie i torturowanie setek działaczy, dziennikarzy, dysydentów i polityków – zwolenników reform oraz wymuszanie pod naciskiem fałszywego przyznania się przez nich do winy. Ponadto politycy byli zmuszani do składania fałszywych zeznań podczas niemożliwych do wytrzymania przesłuchań, które obejmowały tortury, nadużycia, szantaż oraz zastraszanie członków rodzin.	
22.	MORTAZAVI Said	Miejsce urodzenia: Meybod, Yazd (Iran) – Data urodzenia: 1967	Szef irańskich sił ds. walki z przemytem, były prokurator generalny Teheranu do sierpnia 2009 r. Jako prokurator generalny Teheranu wydał ogólny nakaz wykorzystywany do zatrzymywania setek działaczy, dziennikarzy i studentów. W sierpniu 2010 r. został zawieszony w sprawowaniu funkcji po dochodzeniu irańskiego sądownictwa w sprawie jego udziału w śmierci trzech mężczyzn zatrzymanych z jego polecenia po wyborach.	
23.	PIR-ABASSI Abbas		Sąd Rewolucyjny w Teheranie, oddział 26 i 28. Odpowiada za sprawy związane z sytuacją po wyborach, wydał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów przeciwko działaczom na rzecz praw człowieka, a także wydał kilka wyroków śmierci dla demonstrantów.	
24.	MORTAZAVI Amir		Zastępca prokuratora w Maszhadzie. Procesy z jego oskarżenia były prowadzone grupowo i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
25.	SALAVATI Abdolghassem		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, oddział 15. Odpowiedzialny za sprawy związane z sytuacją po wyborach, był sędzią, który przewodniczył „procesom pokazowym” latem 2009 r.; skazał na śmierć dwóch monarchistów, wobec których toczyły się procesy pokazowe. Wydał długie wyroki więzienia dla ponad stu więźniów politycznych, działaczy na rzecz praw człowieka oraz demonstrantów.	
26.	SHARIFI Malek Adjar		Szef sądownictwa wschodniego Azerbejdżanu. Był odpowiedzialny za proces Sakineha Mohammadi’ego-Ashtiani’ego.	
27.	ZARGAR Ahmad		Sędzia, Sąd Apelacyjny w Teheranie, oddział 36. Potwierdzał długoterminowe wyroki więzienia oraz wyroki śmierci wydane na demonstrantów.	

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
28.	YASAGHI Ali-Akbar		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Maszhadzie. Procesy pod jego jurysdykcją były prowadzone grupowo i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
29.	BOZORGNIA Mostafa		Szef oddziału 350 w więzieniu Evin. Przy licznych okazjach zezwalał na nieproporcjonalną przemoc wobec więźniów.	
30.	ESMAILI Gholam-Hossein		Szef irańskiej organizacji więziennictwa. W ramach swoich uprawnień współuczestniczył w masowych zatrzymaniach demonstrantów politycznych oraz w tuszowaniu nadużyć, których dopuszczano się w systemie więziennictwa.	
31.	SEDAQAT Farajollah		Sekretarz pomocniczy generalnej administracji więziennictwa w Teheranie – były naczelnik więzienia Evin, Teheran, do października 2010 r., w którym to czasie odbywały się tortury. Był strażnikiem i wielokrotnie zastraszał więźniów i wywierał na nich naciski.	
32.	ZANJIREI Mohammad-Ali		Jako zastępca szefa irańskiej organizacji więziennictwa odpowiadał za nadużycia i pozbawianie praw w ośrodku detencyjnym. Nakazał przeniesienie wielu więźniów do izolatek.	
▼M1 33.	ABBASZADEH-MESHKINI, Mahmoud		Dyrektor polityczny w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Jako szef komitetu powołanego na mocy art. 10 ustawy o działalności partii i grup politycznych odpowiada za udzielanie zezwoleń na demonstracje i inne imprezy publiczne oraz rejestrowanie partii politycznych. W 2010 roku zawiesił działalność dwóch reformatorskich partii politycznych powiązanych z Mousavim: Islamic Iran Participation Front (Front Udziału w Islamskim Iranie) i Islamic Revolution Mujahedeen Organization (Organizacja Mudżahedinów Islamskiej Rewolucji). Od 2009 roku konsekwentnie i stale nie wydawał zgody na organizację jakichkolwiek zgromadzeń przez środowiska pozarządowe, odmawiając tym samym konstytucyjnego prawa do protestów. Doprowadziło to do aresztowań wielu pokojowych demonstrantów z pogwałceniem prawa do wolności zgromadzania się. W 2009 roku nie wydał również zezwolenia na zorganizowanie przez opozycję ceremonii żałobnej dla osób, które zginęły podczas protestów dotyczących wyborów prezydenckich.	10.10.2011

▼M1

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
34.	AKBARSHAHI Ali-Reza		Dowódca policji w Teheranie. Dowodzone przez niego siły policyjne dopuszczały się stosowania bezprawnej przemocy wobec podejrzanych podczas zatrzymywania i aresztowania przed rozprawami sądowymi, według zgłaszanych Human Rights Watch (HRW) doniesień świadków pacyfikacji zamieszek, które miały miejsce po wyborach. Teherańska policja uczestniczyła również w atakach na domy studenckie uniwersytetu teherańskiego w czerwcu 2009 roku, kiedy to według irańskiej komisji parlamentarnej (Majlis) ponad 100 studentów odniosło rany z rąk policji i bojówek Basij.	10.10.2011
35.	AKHARIAN Hassan		Strażnik oddziału 1 w więzieniu Radjaishahr (Radżai-Szahr) w mieście Karadj (Karadż). Kilku byłych więźniów oskarżyło go o stosowanie tortur oraz o wydawanie rozkazów o nieudzielaniu więźniom pomocy medycznej. Według zeznań jednej z osób zatrzymanych w więzieniu w Radjaishahr (Radżai-Szahr) był on dotkliwie bity przez wszystkich strażników za pełną wiedzą Akhariana. Zgłoszono również co najmniej jeden przypadek śmierci więźnia (Mohsena Beikvandy) znajdującego się pod dozorem Akhariana.	10.10.2011
36.	AVAEE Seyyed Ali-Reza (alias: AVAEE Seyyed Alireza)		Prezes sądu w Teheranie. Jako prezes sądu w Teheranie był odpowiedzialny za pogwałcenia praw człowieka, arbitralne aresztowania, pozbawienie więźniów przysługujących im praw i zwiększenie liczby egzekucji.	10.10.2011
37.	BANESHI Jaber		Prokurator w mieście Shiraz (Sziraz). Odpowiedzialny za coraz częstsze nadmierne stosowanie kary śmierci - wielokrotnie wnosił o orzeczenie kary śmierci. Prokurator w sprawie ataku bombowego w Shiraz (Sziraz) w 2008 roku. Reżim wykorzystał tę sprawę do tego, by skazać kilku swoich przeciwników na śmierć.	10.10.2011
38.	FIRUZABADI generał dywizji dr Seyyed Hasan (alias: FIRU-ZABADI generał dywizji dr Seyed Hassan; FIROU-ZABADI generał dywizji dr Seyyed Hasan; FIROU-ZABADI generał dywizji dr Seyed Hassan)	Miejsce urodzenia: Machhad (Meszhed) Data urodzenia: 3.2.1951	Szef połączonych sił zbrojnych Iranu. Również członek Supreme National Security Council (SNSC) (Najwyższa Rada Bezpieczeństwa Narodowego). Najwyższy dowódca wojskowy odpowiedzialny za kierowanie wszystkimi jednostkami wojskowymi i policyjnymi, w tym Islamic Revolutionary Guards Corps (IRGC) (Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej) i policją. Oficjalnie przez niego dowodzone siły stosowały brutalne represje wobec pokojowych demonstrantów i dokonywały masowych zatrzymań.	10.10.2011

▼M1

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
39.	GANJI Mostafa Barzegar		Prokurator generalny w mieście Qom (Kom). Odpowiedzialny za arbitralne zatrzymania i maltretowanie dziesiątek osób naruszających przepisy w Qom (Kom). Uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu sądowego, co przyczyniło się do nadmiernego i zwiększonego stosowania kary śmierci, a w związku z tym zdecydowanego zwiększenia liczby egzekucji od początku roku.	10.10.2011
40.	HABIBI Mohammad Reza		Zastępca prokuratora w mieście Isfahan. Uczestniczył w postępowaniach pozbawiających oskarżonych prawa do rzetelnego procesu sądowego. Przykładowo: w maju 2011 roku wykonano wyrok na Abdollahu Fathim, po tym jak podczas procesu sądowego w marcu 2010 roku Habibi nie dał Fathiemu prawa do bycia wysłuchanym i nie uwzględnił zgłaszanych przez niego kwestii związanych ze zdrowiem psychicznym. W związku z tym uznaje się, że Habibi uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu sądowego, co przyczyniło się do nadmiernego i zwiększonego stosowania kary śmierci, a w związku z tym zdecydowanego zwiększenia liczby egzekucji od początku roku.	10.10.2011
41.	HEJAZI Mohammad	Miejsce urodzenia: Ispahan (Isfahan) Data urodzenia: 1956	Szef Korpusu Sarollah w ramach IRGC w Teheranie, były szef sił Basij. Korpus Sarollah odgrywał kluczową rolę w pacyfikowaniu zamieszek, które miały miejsce po wyborach. Mohammad HEJAZI był autorem listu wysłanego do Ministerstwa Zdrowia w dniu 26 czerwca 2009 r. zakazującego ujawniania dokumentów lub dokumentacji medycznej osób rannych lub hospitalizowanych podczas wydarzeń, które miały miejsce po wyborach, co sugeruje, że starano się ukryć prawdę.	10.10.2011
42.	HEYDARI Nabiollah		Szef irańskiej policji portów lotniczych. Od czerwca 2009 roku przyczynił się do aresztowania w porcie lotniczym Imam Khomeini International - także w strefie międzynarodowej - demonstrantów irańskich, którzy usiłowali opuścić kraj po rozpoczęciu pacyfikacji.	10.10.2011
43.	JAVANI Yadollah		Szef biura politycznego IRGC. Był jednym z pierwszych urzędników wysokiego szczebla, którzy domagali się aresztowania Mousaviego, Karroubiego i Khatamiego. Wielokrotnie popierał użycie siły i okrutne techniki przesłuchań wobec osób uczestniczących w protestach, które miały miejsce po wyborach (uzasadniał nadawanie zeznań w telewizji), w tym nakazywanie bezprawnego znęcania się nad dysydentami poprzez publikacje rozpowszechniane przez IRGC i Basij.	10.10.2011

▼**M1**

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
44.	JAZAYERI Massoud		Zastępca szefa połączonych sił zbrojnych Iranu, odpowiedzialny za sprawy kulturalne (alias State Defence Publicity HQ (dowództwo w zakresie informowania w kwestiach obrony państwowej)). Jako zastępca szefa czynnie uczestniczył w represjach. W wywiadzie dla dziennika Kayhan ostrzegł, że zidentyfikowano wielu protestujących w Iranie i poza nim i że odpowiednie siły zajmą się nimi w stosownym czasie. Otwarcie wzywał do represjonowania placówek zagranicznych massmediów i irańskiej opozycji. W 2010 roku zwrócił się do rządu o uchwalenie surowszych przepisów wobec Irańczyków, którzy współpracują z zagranicznymi mediami.	10.10.2011
45.	JOKAR Mohammad Saleh		Dowódca studenckich sił Basij. Jako dowódca sił był czynnie zaangażowany w tłumienie protestów w szkołach i uniwersytetach oraz w bezprawne zatrzymywanie aktywistów i dziennikarzy.	10.10.2011
46.	KAMALIAN Behrouz	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran) Data urodzenia: 1983	Szef IRGC - powiązany z grupą informatyczną „Ashiyaneh”. Zajmująca się bezpieczeństwem cyfrowym grupa „Ashiyaneh”, założona przez Behrouza Kamaliana, jest odpowiedzialna za intensywne ściganie w Internecie zarówno krajowych przeciwników i reformatorów, jak i instytucji zagranicznych. W dniu 21 czerwca 2009 r. na stronie internetowej Revolutionary Guard’s Cyber Defence Command (Dowództwo Obrony Cybernetycznej Rewolucyjnych Strażników) zamieszczono zdjęcia przedstawiające twarze osób, które - jak twierdzono - zostały wykonane podczas demonstracji po wyborach. Do zdjęć dołączono skierowany do Irańczyków apel o „zidentyfikowanie buntowników”.	10.10.2011
47.	KHALILOLLAHI Moussa (alias: KHALILOLLAHI Mousa)		Prokurator w mieście Tabriz. Uczestniczył w sprawie Sakineh Mohammadi-Ashtiani, wielokrotnie sprzeciwiał się jej zwolnieniu, brał udział w poważnych naruszeniach prawa do rzetelnego procesu sądowego.	10.10.2011
48.	MAHSOULI Sadeq (alias: MAHSULI, Sadeq)	Miejsce urodzenia: Oroumieh (Iran) Data urodzenia: 1959/60	Były minister spraw wewnętrznych (do sierpnia 2009 roku). Jako minister spraw wewnętrznych Mahsouli sprawował dowództwo nad wszystkimi siłami policyjnymi, agentami sił bezpieczeństwa i tajnymi agentami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Kierowane przez niego siły dopuściły się ataków na domy studenckie uniwersytetu teherańskiego w dniu 14 czerwca 2009 r. i stosowały tortury wobec studentów w piwnicach ministerstwa (owiane złą sławą piwnice na poziomie 4). Wobec innych protestantów dopuszczono się poważnych nadużyć w więzieniu Kahrizak, prowadzonym przez policję podlegającą Mahsouliemu.	10.10.2011

▼**M1**

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
49.	MALEKI Mojtaba		Prokurator w mieście Kermanshah (Kermanszah). Odpowiedzialny za dramatyczne zwiększenie liczby wyroków kary śmierci, w tym siedem egzekucji przez powieszenie wykonanych jednego dnia - 3 stycznia 2010 r. - w centralnym więzieniu Kermanszah, po wyrokach skazujących wydanych przez sędziego Malekiego. Jest on zatem odpowiedzialny za nadmierne i zwiększone stosowanie kary śmierci.	10.10.2011
50.	OMIDI Mehrdad		Szef jednostki ds. cyberprzestępczości irańskiej policji. Jest odpowiedzialny za tysiące śledztw i aktów oskarżenia reformatorów i przeciwników politycznych wykorzystujących Internet. Jest zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i represje wobec osób, które występują w obronie własnych uzasadnionych praw, w tym wolności wypowiedzi.	10.10.2011
51.	SALARKIA Mahmoud		Zastępca prokuratora generalnego Teheranu odpowiedzialny za sprawy więziennictwa. Bezpośrednio odpowiedzialny za wiele nakazów aresztowania wobec niewinnych uczestników demonstracji pokojowych i aktywistów. Z wielu raportów obrońców praw człowieka wynika, że praktycznie wszystkie aresztowane osoby są, z jego rozkazu, przetrzymywane w izolacji, bez możliwości kontaktu z prawnikiem lub rodziną, bez postawienia zarzutów przez okresy różnej długości, często w warunkach równoznacznych z wymuszonym zaginięciem. Rodziny tych osób często nie są powiadamiane o ich aresztowaniu.	10.10.2011
52.	SOURI Hojatollah		Jako szef więzienia w mieście Evin ponosi odpowiedzialność za mające tam miejsce poważne naruszenia praw człowieka, takie jak pobicia, maltretowanie psychiczne i wykorzystywanie seksualne. Według potwierdzających się informacji z różnych źródeł tortury są częstą praktyką w więzieniu w Evin. W sekcji 209 przetrzymuje się wielu aktywistów w związku z ich pokojową działalnością przeciwko rządowi.	10.10.2011
53.	TALA Hossein (alias: TALA Hosseyn)	Szef Iranian Tobacco Company,	Zastępca generalnego gubernatora („Farmandar”) prowincji Teheran do września 2010 roku, odpowiedzialny głównie za interwencję sił policji, a więc za tłumienie demonstracji. W grudniu 2010 roku otrzymał nagrodę w uznaniu roli, jaką pełnił podczas represji, które miały miejsce po wyborach.	10.10.2011

▼M1

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
54.	TAMADDON Morteza (alias: TAMADON Morteza)	Miejsce urodzenia: Shahr Kord – Ispahan (Szahr-e Kord – Isfahan) Data urodzenia: 1959	Generalny gubernator prowincji Teheran w ramach IRGC, szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran. Jako gubernator i szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran ponosi pełną odpowiedzialność za wszystkie działania represyjne, w tym tłumienie protestów politycznych od czerwca 2009 roku. Wiadomo, że osobiście uczestniczył w zastraszaniu przywódców politycznych Karroubiego i Mousaviego.	10.10.2011
55.	ZEBHI Hossein		Zastępca prokuratora generalnego Iranu. Nadzorował wiele spraw sądowych powiązanych z protestami, które miały miejsce po wyborach.	10.10.2011
56.	BAHRAMI Mohammad-Kazem		Szef sekcji sądowej sił zbrojnych. Uczestniczył w represjonowaniu uczestników demonstracji pokojowych.	10.10.2011
57.	HAJMO-HAMMADI Aziz		Były sędzia pierwszej izby sądu w Evin, a następnie sędzia wydziału 71 trybunału karnego prowincji Teheran. Prowadził wiele spraw przeciwko demonstrantom, w szczególności sprawę Abdola-Rezy Ghanbariego, wykładowcy zatrzymanego w styczniu 2010 roku i skazanego na karę śmierci za działalność polityczną. W Evin, w okręgu, w którym znajduje się więzienie, otwarto niedawno sąd pierwszej instancji; utworzenie tego sądu poparł Jafari Dolatabadi w marcu 2010 roku. W więzieniu tym niektórzy oskarżeni są przetrzymywani w izolacji, maltretowani i zmuszani do składania fałszywych zeznań.	10.10.2011
58.	BAGHERI Mohammad-Bagher		Wiceprzewodniczący administracji sądowej prowincji Południowy Khorasan, odpowiedzialny za zapobieganie przestępczości. W czerwcu 2011 roku zatwierdził 140 wyroków śmierci wykonanych między marcem 2010 roku a marcem 2011 roku; oprócz tego w tym samym czasie w tejże prowincji Południowy Khorasan w tajemnicy wykonano około stu innych egzekucji, bez powiadamiania adwokatów ani rodzin skazanych. W związku z tym uznaje się, że uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu sądowego, co przyczyniło się do nadmiernego i zwiększonego stosowania kary śmierci.	10.10.2011
59.	BAKHTIARI Seyyed Morteza	Miejsce urodzenia: Mashad (Iran) Data urodzenia: 1952	Minister sprawiedliwości, były generalny gubernator Isfahanu i dyrektor State Prisons Organization (Organizacja Więzień Państwowych) (do czerwca 2004 roku). Jako minister sprawiedliwości odgrywał kluczową rolę w grożeniu diasporze irańskiej i jej zastraszaniu poprzez ogłoszenie utworzenia specjalnego sądu, który prowadziłby sprawy dotyczące Irańczyków żyjących poza terytorium kraju. Dzięki wysiłkom prokuratora Teheranu powstaną dwa oddziały sądu pierwszej instancji i sądu apelacyjnego oraz kilka oddziałów sądów rozjemczych, które będą rozpatrywać sprawy dotyczące ekspatriantów	10.10.2011

▼M1

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
60.	HOSSEINI dr Mohammad (alias: HOSSEYNI, dr Seyyed Mohammad; Seyed, Sayyed i Sayyid)	Miejsce urodzenia: Rafsanjan, Kerman Data urodzenia: 1961	Minister kultury i wytycznych islamistycznych od września 2009 roku. Były członek IRGC, uczestniczył w represjonowaniu dziennikarzy.	10.10.2011
61.	MOSLEHI Heydar (alias: MOSLEHI Heidar; MOSLEHI Haidar)	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran) Data urodzenia: 1956	Minister ds. wywiadu. Za jego kierownictwa Ministerstwo ds. Wywiadu kontynuowało praktyki szeroko zakrojonego arbitralnego zatrzymywania i szykanowania protestantów i dysydentów. Ministerstwo ds. Wywiadu nadal prowadzi sekcję 209 w więzieniu w Evin, gdzie przetrzymuje się wielu aktywistów w związku z ich pokojową działalnością przeciwko rządowi. Śledczy z Ministerstwa ds. Wywiadu bili więźniów w sekcji 209 oraz znęcali się nad nimi psychiczne i wykorzystywali seksualnie. Jako minister ds. wywiadu Moslehi ponosi odpowiedzialność za obecne nadużycia.	10.10.2011

▼M2

62.	ZARGHAMI Ezzatollah		Jako szef radia i telewizji Islamskiej Republiki Iranu (IRIB) odpowiada za wszystkie decyzje programowe. IRIB transmitowała wymuszone przyznanie się do winy osób zatrzymanych oraz szereg „procesów pokazowych” w sierpniu 2009 r. i grudniu 2011 r. Stanowi to jawne pogwałcenie międzynarodowych przepisów dotyczących rzetelnego procesu sądowego oraz prawa do właściwej procedury prawnej.	23.3.2012
63.	TAGHIPOUR Reza	Miejsce ur.: Maragheh (Iran) Data ur.: 1957 r.	Minister Informacji i Łączności. Jako minister informacji jest jednym z najwyższych rangą urzędników odpowiedzialnych za cenzurę i kontrolę działalności w internecie, a także wszelkich rodzajów łączności (w tym telefonii komórkowej). Podczas przesłuchań osób zatrzymanych z powodów politycznych prowadzący przesłuchania wykorzystują dane osobowe, prywatne mejle i wiadomości. Kilkakrotnie od ostatnich wyborów prezydenckich oraz podczas ulicznych demonstracji blokowano rozmowy oraz wysyłanie wiadomości tekstowych przez telefony komórkowe, zagłuszano sygnały telewizji satelitarnej, a miejscami uniemożliwiano lub przynajmniej spowalniano łączność internetową.	23.3.2012
64.	KAZEMI Toraj		Pułkownik policji ds. technologii i łączności; zapowiedział ostatnio kampanię werbowania hakerów rządowych, po to by lepiej kontrolować informacje w internecie i usuwać „szkodliwe” strony internetowe.	23.3.2012

▼M2

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
65.	LARIJANI Sadeq	Miejsce ur. Najaf (An-Nadżaf) (Irak) Data ur.: 1960 r. lub sierpień 1961 r.	Szef sądownictwa. Zgoda i podpis szefa sądownictwa wymagane są w przypadku każdej kary *qisas* (polegającej na odwecie), *hodoud* (za przestępstwa przeciwko Bogu) oraz *ta'zirat* (za przestępstwa przeciwko państwu). Obejmuje to wyroki pociągające za sobą karę śmierci, chłosty oraz amputacji. W związku z tym Sadeq Larijani osobiście podpisał liczne wyroki śmierci stojące w sprzeczności z normami międzynarodowymi, w tym wyroki śmierci przez ukamienowanie (obecnie na ukamienowanie skazanych jest 16 osób), egzekucje przez powieszenie, egzekucje nieletnich oraz publiczne egzekucje, np. przez powieszenie więźniów na moście w obecności wielotysięcznego tłumu. Ponadto wyrażał zgodę na kary cielesne, takie jak amputacje czy wypalenie skazanym oczu kwasem. Od czasu objęcia urzędu przez Sadeqa Larijaniego wyraźnie wzrosła liczba arbitralnych aresztowań politycznych, aresztowań obrońców praw człowieka i przedstawicieli mniejszości. Od 2009 r. gwałtownie wzrosła także liczba egzekucji. Sadeq Larijani ponosi również odpowiedzialność za to, że podczas postępowania sądowego w Iranie systemowo łamane jest prawo do rzetelnego procesu sądowego.	23.3.2012
66.	MIRHEJAZI Ali		Zastępca szefa biura naczelnego przywódcy oraz szef ochrony. Należy do najbliższych współpracowników naczelnego przywódcy, odpowiada za opracowanie sposobu tłumienia protestów stosowanego od 2009 r.	23.3.2012
67.	SAEEDI Ali		Od 1995 r. przedstawiciel naczelnego przywódcy w Korpusie Strażników Rewolucji Islamskiej (Pasdaran); wcześniej cała jego kariera związana była z instytucjami wojskowymi, a dokładnie z wywiadem Pasdaranu. Ta oficjalna funkcja sprawia, że jest on ważnym pośrednikiem – przekazuje aparatowi represji Pasdaranu rozkazy z biura naczelnego przywódcy.	23.3.2012
68.	RAMIN Mohammad-Ali	Miejsce ur.: Dezful (Iran) Data ur.: 1954 r.	Do grudnia 2010 r. jako wiceminister ds. prasy był główną osobą odpowiedzialną za cenzurę; bezpośrednio odpowiada za zamknięcie licznych organów prasy reformatorskiej (*Etemad, Etemad-e Melli*, *Shargh*, itd.), zamknięcie niezależnego związku zawodowego dziennikarzy oraz zastraszanie lub aresztowanie dziennikarzy.	23.3.2012
69.	MORTAZAVI Seyyed Solat	Miejsce ur.: Meibod (Iran) Data ur.: 1967 r.	Wiceminister spraw wewnętrznych odpowiedzialny za sprawy polityczne. Odpowiada za kierowanie represjami w stosunku do osób wypowiadających się w obronie swoich praw, w tym wolności słowa.	23.3.2012
70.	REZVANI Gholomani		Zastępca gubernatora Rasztu (Rasht). Odpowiada za poważne pogwałcenia prawa do właściwej procedury prawnej.	23.3.2012

▼M2

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
71.	SHARIFI Malek Ajdar		Szef sądownictwa w Azerbejdżanie Wschodnim. Odpowiada za poważne pogwałcenia prawa do właściwej procedury prawnej.	23.3.2012
72.	ELAHI Mousa Khalil		Prokurator w Tebrizie. Odpowiedzialny za kierowanie przypadkami poważnych pogwałceń praw człowieka w odniesieniu do prawa do właściwej procedury prawnej.	23.3.2012
73.	FAHRADI Ali		Prokurator w Karaj (Karadżu). Odpowiedzialny za przypadki poważnych pogwałceń praw człowieka – domagał się kary śmierci dla osoby nieletniej.	23.3.2012
74.	REZVAN-MANESH Ali		Prokurator. Odpowiedzialny za przypadki poważnych pogwałceń praw człowieka – domagał się kary śmierci dla osoby nieletniej.	23.3.2012
75.	RAMEZANI Gholamhosein		Szef wywiadu Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej (IRGC). Odpowiada za poważne pogwałcenia praw człowieka w przypadku osób wypowiadających się w obronie swoich praw, w tym wolności słowa. Kieruje wydziałem odpowiedzialnym za aresztowanie i torturowanie blogerów/dziennikarzy.	23.3.2012
76.	SADEGHI Mohamed		Pułkownik i wiceszef wywiadu technicznego i internetowego IRGC. Odpowiedzialny za aresztowanie i torturowanie blogerów/dziennikarzy.	23.3.2012
77.	JAFARI Reza		Szef specjalnej prokuratury zajmującej się cyberprzestępczością. Odpowiedzialny za aresztowania, zatrzymania i prowadzenie spraw przeciwko blogerom i dziennikarzom.	23.3.2012
78.	RESHTE-AHMADI Bahram		Zastępca prokuratora w Teheranie. Kieruje więzieniem w Evin. Odpowiedzialny za odmowę uznania praw obrońców praw człowieka i więźniów politycznych, w tym prawa do odwiedzin i innych praw przysługujących więźniom.	23.3.2012

▼M4

79.	RASHIDI AGHDAM, Ali Ashraf		Naczelnik więzienia w dzielnicy Evin, na stanowisku mniej więcej od czerwca/lipca 2012 roku. Od chwili jego mianowania warunki w więzieniu pogorszyły się i pojawiły się doniesienia o coraz częstszym złym traktowaniu więźniów. W październiku 2012 roku dziewięć więźniarek rozpoczęło strajk głodowy, protestując przeciwko naruszaniu ich praw i brutalnemu traktowaniu ich przez strażników.	12.3.2013
80.	KIASATI Morteza		Sędzia 4. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Ahwazie; wydał wyrok śmierci na czterech arabskich więźniów politycznych: Tahę Heidariana, Abbasa Heidariana, Abda al-Rahmana Heidariana (trzech braci) oraz Alego Sharifiego. Zostali oni aresztowani, poddani torturom i powieszeni bez rzetelnego procesu sądowego. O tych przypadkach oraz o braku rzetelnego postępowania sądowego wspomniano w sprawozdaniu z Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Praw Człowieka w Iranie z dnia 13 września 2012 r., w sprawozdaniu Sekretarza Generalnego ONZ na temat Iranu z dnia 22 sierpnia 2012 r. oraz w sprawozdaniach różnych organizacji pozarządowych.	12.3.2013

▼M4

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
81.	MOUSSAVI, Seyed Mohammad Bagher		Sędzia 2. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Ahwazie; 17 marca 2012 r. wydał wyrok śmierci na pięciu arabskich mieszkańców Ahwazu: Mohammada Alego Amouriego, Hashema Sha'baniego Amouriego, Hadiego Rashediego, Sayeda Jabera Alboshokę i Sayeda Mokhtara Alboshokę za „działania wymierzone w bezpieczeństwo narodowe" oraz „nienawiść w stosunku do Boga". Wyroki zostały podtrzymane przez irański Sąd Najwyższy w dniu 9 stycznia 2013 r. Według organizacji pozarządowych cała piątka ponad rok przebywała w areszcie bez postawienia zarzutów, była torturowana i została skazana bez rzetelnego procesu sądowego.	12.3.2013
82.	SARAFRAZ, Mohammad(dr) (alias: Haj-agha Sarafraz)	Data urodzenia: ok. 1963 roku Miejsce urodzenia: Teheran Miejsce zamieszkania: Teheran Miejsce pracy: centrala IRIB i PressTV, Teheran	Prezes irańskiego państwowego przedsiębiorstwa medialnego IRIB World Service oraz Press TV odpowiedzialny za wszystkie decyzje programowe. Blisko związany z państwowym aparatem bezpieczeństwa. Pod jego kierownictwem Press TV oraz IRIB współpracowały z irańskimi służbami bezpieczeństwa i prokuratorami, nadając wymuszone wyznania zatrzymanych, również zeznanie kanadyjskiego dziennikarza i reżysera pochodzenia irańskiego, Maziara Bahariego, w cotygodniowym programie „Iran Today". Niezależny organ nadzoru mediów OFCOM nałożył na Press TV grzywnę w wysokości 100 000 GBP za wyemitowanie w 2011 roku wymuszonego zeznania Bahariego, które sfilmowano w więzieniu. Sarafraz kojarzony jest zatem z naruszeniami prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego.	12.3.2013
83.	JAFARI, Asadollah		Prokurator prowincji Mazandaran, według doniesień organizacji pozarządowych jest odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i naruszenia praw wyznawców bahaizmu, od aresztowania po przetrzymywanie ich w izolacji w Centrum Zatrzymań Wywiadu. Organizacje pozarządowe udokumentowały sześć konkretnych przypadków naruszenia prawa do rzetelnego procesu sądowego, w tym w latach 2011-2012.	12.3.2013
84.	EMADI, Hamid Reza (alias: Hamidreza Emadi)	Data urodzenia: ok. 1973 roku Miejsce urodzenia: Hamadan Miejsce zamieszkania: Teheran Miejsce pracy: centrala Press TV, Teheran	Dyrektor redakcji informacyjnej Press TV. Odpowiedzialny za produkcję i emisję wymuszonych zeznań zatrzymanych, również dziennikarzy, działaczy politycznych, przedstawicieli mniejszości kurdyjskiej i arabskiej, a także za naruszanie uznanych na całym świecie praw do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego. Niezależny organ nadzoru mediów OFCOM nałożył na Press TV grzywnę w wysokości 100 000 GBP za wyemitowanie w 2011 roku wymuszonego zeznania kanadyjskiego dziennikarza i reżysera pochodzenia irańskiego, Maziara Bahariego, które sfilmowano w więzieniu. Organizacje pozarządowe donoszą o innych przypadkach emisji wymuszonych zeznań przez Press TV. Emadi kojarzony jest zatem z naruszeniami prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego.	12.3.2013

▼M4

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
85.	HAMLBAR, Rahim		Sędzia 1. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Tebrizie. Odpowiedzialny za surowe wyroki wymierzone w dziennikarzy, przedstawicieli mniejszości azerskiej oraz działaczy organizacji broniących praw pracowniczych; za pretekst posłużyły zarzuty szpiegostwa, działań wymierzonych w bezpieczeństwo narodowe, propagandy przeciwko reżimowi irańskiemu oraz znieważania przywódcy Iranu. Według doniesień jego wyroki były wielokrotnie wydawane bez rzetelnego procesu sądowego, a na zatrzymanych wymuszano fałszywe zeznania. W jednej z głośnych spraw sądził 20 ochotników pomagających w usuwaniu skutków trzęsienia ziemi (które nastąpiło w Iranie w sierpniu 2012 roku) i wymierzył im wyroki pozbawienia wolności za próby pomocy ofiarom trzęsienia ziemi. Sąd uznał ratowników za winnych „organizowania się i zmowy w celu popełnienia przestępstw wymierzonych w bezpieczeństwo narodowe”.	12.3.2013
86.	MUSAVI-TABAR, Seyyed Reza		Naczelnik Prokuratury Rewolucyjnej w mieście Sziraz. Odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i złe traktowanie działaczy politycznych, dziennikarzy, obrońców praw człowieka, bahaitów i więźniów sumienia, których nękano, torturowano, przesłuchiwano i którym odmawiano dostępu do adwokatów i rzetelnego procesu sądowego. Według doniesień organizacji pozarządowych Musavi-Tabar podpisywał nakazy sądowe w niesławnym Ośrodku Zatrzymań nr 100 (więzienie dla mężczyzn), w tym nakaz zatrzymania bahaitki Rahy Sabet i przetrzymywania jej przez trzy lata w izolacji.	12.3.2013
87.	KHORAMABADI, Abdolsamad	Przewodniczący „Komisji wyjaśniającej przypadki szerzenia nielegalnych treści”	Abdolsamad Khoramabadi przewodniczy „Komisji wyjaśniającej przypadki szerzenia nielegalnych treści”, organizacji rządowej zajmującej się cenzurą internetu i walką z cyberprzestępczością. Pod jego kierownictwem komisja stworzyła definicję „cyberprzestępstwa” na podstawie kilku niejasnych przesłanek, zgodnie z którymi nielegalne są tworzenie i publikowanie treści uznawanych przez reżim za niewłaściwe. Odpowiada za represjonowanie i blokowanie licznych witryn internetowych opozycji, gazet elektronicznych, blogów, witryn internetowych organizacji pozarządowych broniących praw człowieka oraz Google i Gmaila od września 2012 roku. Wraz z komisją aktywnie przyczynił się do śmierci blogera Sattara Beheshtiego, który zmarł w więzieniu w listopadzie 2012 roku. Komisja, której przewodniczy, jest zatem bezpośrednio odpowiedzialna za systemowe naruszenia praw człowieka, szczególnie poprzez zakazywanie działalności poszczególnych witryn internetowych i blokowanie obywatelom dostępu do nich oraz niekiedy przez blokowanie dostępu do całego internetu.	12.3.2013

▼M4

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	Ośrodek Dochodzeń w Sprawach Związanych z Przestępczością Zorganizowaną. (także: Urząd do Spraw Cyber-przestępczości lub Cyberpolicja)	Lokalizacja: Teheran, Iran Adres internetowy: http:// www.cyberpolice.ir	Irańska Cyberpolicja stanowi wydział policji Islamskiej Republiki Iranu; została założona w styczniu 2011 r., a jej komendantem jest Esmail Ahmadi-Moqaddam (figuruje w wykazie). Według doniesień prasowych komendant Ahmadi-Moqaddam podkreślał, że cyberpolicja będzie zwalczać ugrupowania anty-rewolucyjne i dysydenckie, które w 2009 roku korzystały z internetowych sieci społeczno-ściowych w celu wywołania protestów przeciwko reelekcji prezydenta Mahmuda Ahmadineżada. W styczniu 2012 roku cyberpolicja wydała nowe wytyczne dla kafejek internetowych, zgodnie z którymi ich użytkownicy muszą podawać dane osobowe, a właściciele kafejki zobowiązani są je przechowywać przez sześć miesięcy, wraz z wykazem odwiedzonych przez danego użytkownika stron. Zgodnie z przepisami właściciele kafejek muszą też zainstalować kamery telewizji przemysłowej i przechowywać nagrania z nich przez sześć miesięcy. Te nowe przepisy mogą umożliwić stworzenie rejestru, który pozwoli władzom na tropienie działaczy lub innych osób uznanych za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego. W czerwcu 2012 roku irańskie media podały, że cyberpolicja przeprowadzi akcję wymierzoną w wirtualne sieci prywatne (VPN). 30 października 2012 r. cyberpolicja aresztowała – według doniesień, bez nakazu – blogera Sattara Beheshtiego za „działalność wymierzoną w bezpieczeństwo narodowe, prowadzoną w sieciach społecznościowych i na Facebooku”. Beheshti krytykował na swoim blogu irański rząd. Został znaleziony martwy w swojej celi 3 listopada; podejrzewa się, że jego śmierć jest wynikiem torturowania przez cyberpolicję.	12.3.2013

▼**M2**

ZAŁĄCZNIK II

Strony internetowe zawierające informacje o właściwych organach oraz adres, na który należy przesyłać powiadomienia do Komisji Europejskiej

BELGIA

http://www.diplomatie.be/eusanctions

BUŁGARIA

http://www.mfa.bg/en/pages/view/5519

REPUBLIKA CZESKA

http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce

DANIA

http://um.dk/da/politik-og-diplomati/retsorden/sanktioner/

NIEMCY

http://www.bmwi.de/BMWi/Navigation/Aussenwirtschaft/Aussenwirtschaftsrecht/embargos.html

ESTONIA

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLANDIA

http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519

GRECJA

http://www1.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html

HISZPANIA

http://www.maec.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones%20Internacionales/Paginas/Sanciones_%20Internacionales.aspx

FRANCJA

http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/

WŁOCHY

http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm

CYPR

http://www.mfa.gov.cy/sanctions

ŁOTWA

http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539

LITWA

http://www.urm.lt/sanctions

LUKSEMBURG

http://www.mae.lu/sanctions

WĘGRY

http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitikank/nemzetkozi_szankciok/

MALTA

http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp

▼**M2**

NIDERLANDY

http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-vrede-en-veiligheid/sancties

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKA

http://www.msz.gov.pl

PORTUGALIA

http://www.min-nestrangeiros.pt

RUMUNIA

http://www.mae.ro/node/1548

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika_in_mednarodno_pravo/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SŁOWACJA

http://www.foreign.gov.sk

FINLANDIA

http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet

SZWECJA

http://www.ud.se/sanktioner

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

www.fco.gov.uk/competentauthorities

Adres, na który należy przesyłać zawiadomienia do Komisji Europejskiej:

European Commission
Service for Foreign Policy Instruments (FPI)
Office EEAS 02/309
B-1049 Bruxelles/Brussel (Belgia)
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu

▼M2

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz sprzętu, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, o którym mowa w art. 1a

1. Broń palna, amunicja i powiązany osprzęt:

   1.1 broń palna nieobjęta pozycjami ML 1 i ML 2 wspólnego wykazu uzbrojenia;

   1.2 amunicja przeznaczona specjalnie do broni palnej wymienionej w pkt 1.1 i specjalnie do niej zaprojektowane części;

   1.3 celowniki do broni nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia.

2. Bomby i granaty nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia.

3. Następujące pojazdy:

   3.1 pojazdy wyposażone w armatki wodne, specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów tłumienia zamieszek;

   3.2 pojazdy specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane tak, aby mogły służyć jako rażące prądem tarcze;

   3.3 pojazdy specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane w celu usuwania barykad, również sprzęt budowlany wyposażony w środki ochrony balistycznej;

   3.4 pojazdy specjalnie zaprojektowane do transportu lub przekazywania więźniów lub aresztantów;

   3.5 pojazdy specjalnie zaprojektowane do rozmieszczania przenośnych zapór;

   3.6 elementy pojazdów wyszczególnionych w pkt 3.1–3.5 specjalnie zaprojektowane do kontroli zamieszek.

   Uwaga 1 Pozycja ta nie obejmuje pojazdów specjalnie zaprojektowanych do celów przeciwpożarowych.

   Uwaga 2 Do celów pozycji 3.5 pojęcie „pojazdy” obejmuje przyczepy.

4. Substancje wybuchowe i powiązany sprzęt:

   4.1 sprzęt i urządzenia specjalnie zaprojektowane do wywoływania eksplozji przez użycie środków elektrycznych i nieelektrycznych, w tym: urządzenia zapłonowe, detonatory, zapalniki, pobudzacze, lont detonujący oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty; z wyjątkiem sprzętu i urządzeń zaprojektowanych do określonych celów handlowych, których działanie polega na uruchomieniu środkami wybuchowymi innego sprzętu lub urządzenia, którego funkcja nie polega na wywoływaniu eksplozji (np. układy uruchamiające poduszki powietrzne w samochodach, ochronniki przepięciowe oraz urządzenia uruchamiające przeciwpożarowe instalacje tryskaczowe);

   4.2 ładunki wybuchowe do cięcia liniowego nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia;

▼**M2**

4.3 inne materiały wybuchowe nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia i powiązane substancje:

a. amatol;

b. nitroceluloza (zawierająca więcej niż 12,5 % azotu);

c. nitroglikol;

d. tetraazotan pentaerytrytolu (PETN);

e. chlorek pikrylu;

f. 2,4,6-trinitrotoluen (TNT).

5. Sprzęt ochronny nieobjęty pozycją ML 13 wspólnego wykazu uzbrojenia:

5.1 kamizelki kuloodporne zapewniające ochronę balistyczną lub ochronę przed pchnięciem nożem;

5.2 hełmy zapewniające ochronę przed pociskami lub przed odłamkami, hełmy używane do ochrony w trakcie zamieszek, tarcze i tarcze balistyczne.

Uwaga: Pozycja ta nie obejmuje:

— *sprzętu zaprojektowanego specjalnie do celów sportowych;*

— *sprzętu zaprojektowanego specjalnie do celów bezpieczeństwa pracy.*

6. Symulatory inne niż objęte pozycją ML 14 wspólnego wykazu uzbrojenia, przeznaczone do szkoleń w posługiwaniu się bronią palną oraz specjalnie do nich zaprojektowane oprogramowanie.

7. Sprzęt noktowizyjny i termowizyjny oraz wzmacniacze obrazu, inne niż objęte wspólnym wykazem uzbrojenia.

8. Drut ostrzowy.

9. Noże wojskowe, noże bojowe i bagnety o długości ostrza przekraczającej 10 cm.

10. Urządzenia produkcyjne zaprojektowane specjalnie na potrzeby produktów wyszczególnionych w niniejszym wykazie.

11. Specjalna technologia do opracowywania, produkcji i stosowania produktów wyszczególnionych w niniejszym wykazie.

▼M2

ZAŁĄCZNIK IV

Sprzęt, technologia i oprogramowanie, o których mowa w art. 1b i 1c

Uwaga ogólna

Niezależnie od treści niniejszego załącznika, nie ma on zastosowania do:

a) sprzętu, technologii lub oprogramowania, które są wyszczególnione w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) 428/2009 ([1]) lub we wspólnym wykazie uzbrojenia; lub

b) oprogramowania, które jest zaprojektowane do samodzielnej instalacji przez użytkownika bez konieczności dalszej znacznej pomocy ze strony sprzedawcy i które jest ogólnie dostępne dla ludności w punktach sprzedaży detalicznej, bez ograniczeń, poprzez:

(i) bezpośrednie transakcje sprzedaży;

(ii) transakcje realizowane na zamówienie pocztowe;

(iii) transakcje zawierane drogą elektroniczną; lub

(iv) transakcje realizowane na zamówienie telefoniczne; lub

c) oprogramowanie, które jest własnością publiczną.

Kategorie A, B, C, D i E nawiązują do kategorii, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 428/2009.

Sprzęt, technologia i oprogramowanie, o których mowa w art. 1b, to:

A. Wykaz sprzętu

— sprzęt do wnikliwej inspekcji pakietów (*deep packet inspection*),

— sprzęt do przechwytywania w sieci, w tym Interception Management Systems (IMS), oraz sprzęt Data Retention Link Intelligence,

— sprzęt do monitorowania częstotliwości radiowych,

— sprzęt do zagłuszania połączeń sieciowych i satelitarnych,

— sprzęt do zdalnej infekcji,

— sprzęt do rozpoznawania/przetwarzania mowy,

— sprzęt do przechwytywania i nadzorowania: IMSI ([2]), MSISDN ([3]), IMEI ([4]), TMSI ([5]),

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1).

([2]) IMSI oznacza International Mobile Subscriber Identity. Jest to niepowtarzalny kod identyfikacyjny przypisany każdemu urządzeniu telefonii komórkowej. Jest na stałe umieszczony w karcie SIM i pozwala tę kartę zidentyfikować w sieci GSM lub UMTS.

([3]) MSISDN oznacza Mobile Subscriber Integrated Services Digital Network Number. Jest to niepowtarzalny numer identyfikacyjny abonamentu w sieci komórkowej GSM lub UMTS. Mówiąc prościej, jest to telefoniczny numer karty SIM w telefonie komórkowym. Identyfikuje on zatem (podobnie jak IMSI) abonenta sieci komórkowej (ale w przeciwieństwie do IMSI, służy do ukierunkowywania rozmów do abonenta).

([4]) IMEI oznacza International Mobile Equipment Identity. Jest to zwykle niepowtarzalny numer identyfikacyjny telefonów komórkowych GSM, WCDMA i IDEN oraz niektórych telefonów satelitarnych. Zwykle widnieje wydrukowany w kieszeni na baterię. Przy użyciu numeru IMEI (ale także IMSI i MSISDN) można prowadzić podsłuch połączeń.

([5]) TMSI oznacza Temporary Mobile Subscriber Identity. Jest to numer identyfikacyjny najczęściej przesyłany między telefonem a siecią.

▼M2

— sprzęt do taktycznego przechwytywania i nadzorowania SMS ([1]) /GSM ([2]) /GPS ([3]) /GPRS ([4]) /UMTS ([5]) /CDMA ([6]) /PSTN ([7]),

— sprzęt do przechwytywania i nadzorowania informacji: DHCP ([8]), SMTP ([9]), GTP ([10]),

— sprzęt do identyfikowania i wychwytywania wzorców,

— zdalny sprzęt śledczy i autoryzacyjny,

— sprzęt do rozpoznawania treści (semantic processing engine),

— sprzęt do łamania protokołów szyfrujących WEP i WPA,

— sprzęt do przechwytywania i monitorowania do protokołów zastrzeżonych i standardowych VoIP.

B. Niewykorzystany.

C. Niewykorzystany.

D. „Oprogramowanie" do „rozwoju", „produkcji" lub „użytkowania" sprzętu wyszczególnionego w kategorii A powyżej.

E. „Technologia" do „rozwoju", „produkcji" lub „użytkowania" sprzętu wyszczególnionego w kategorii A powyżej.

Sprzęt, technologia i oprogramowanie należące do tych kategorii są objęte zakresem niniejszego załącznika tylko w zakresie, w jakim mieszczą się w ogólnym opisie „systemy do przechwytywania i monitorowania połączeń internetowych, telefonicznych i satelitarnych".

Na użytek niniejszego załącznika „monitorowanie" oznacza nabywanie, ekstrakcję, dekodowanie, rejestrowanie, przetwarzanie, analizowanie i archiwizowanie treści połączenia lub danych sieciowych.

([1]) SMS oznacza Short Message System.
([2]) GSM oznacza Global System for Mobile Communications.
([3]) GPS oznacza Global Positioning System.
([4]) GPRS oznacza General Package Radio Service.
([5]) UMTS oznacza Universal Mobile Telecommunication System.
([6]) CDMA oznacza Code Division Multiple Access.
([7]) PSTN oznacza Public Switch Telephone Networks (publiczna komutowana sieć telefoniczna).
([8]) DHCP oznacza Dynamic Host Configuration Protocol (protokół dynamicznego konfigurowania węzłów).
([9]) SMTP oznacza Simple Mail Transfer Protocol.
([10]) GTP oznacza GPRS Tunneling Protocol.